

Fotograf Jan Vávra

Jan Vávra (* 16. února 1953 Praha) je český umělecký fotograf se zamě-

řením na inscenovanou konceptuální fotografii, představitel tzv. neopiktoralismu. Vystudoval Institut výtvarné fotografie v Opavě. Od roku 2001 působí jako pedagog na Vyšší odborné filmové škole v Písku a vede fotografický seminář, později též i na Filmové akademii Miroslava Ondříčka. Od roku 2005 je externím pedagogem na Vyšší odborné umělecko-průmyslové škole tamtéž.

Od roku 1993 pořádá vlastní autorské výstavy se zaměřením na inscenovanou fotografii. V letech 1994–6

se věnoval intenzivně fotografování předmětů a zátiší, vznikl cyklus fotografií „Nalezené věci“, kde autor usiloval o nové pojetí prostoru, využíval různé techniky (kresby světelnou tužkou), budoval objekty, které fotografoval a okamžitě po expozici demontoval, experimentoval v noční krajině, používal doplňkových světelných zdrojů, časové expozice apod. Do výsledných fotografií často zasahuje nejrůznějšími technikami; v tomto období byly výsledkem jeho snah fotografie-objekty, v nichž usiloval o nalezení a ztvárnění zcela nového po-

pokračování na straně 4

Závěrečný rozhovor s autorkou rubriky

Jmenuji se Veronika Poláková a měla jsem tu čest pro vás připravovat rozhovory se zajímavými osobnostmi ze Strakonice a okolí. Vyzpovídala jsem řadu velice vý-

jimečných lidí z různých oborů a nesmírně mě potěšilo, že jich máme v našem malém městě takovou úrodu. Něco málo o sobě prozradili blogerka Lucie van Kotten, vizážistka Lucie Urbanová, pólista Martin Faměra, fotografka Lenka Drápalová, kuchař Pavel Drdel, cyklistka Jana Pichlíková, návrhářka Petra Kurschová, zpěvačka Hanka Křížková, fotbalista Zdeněk Křížek nebo modelka Mi-

chaela Haladová. Rubrika bohužel končí společně s Maxim novinami, ale skvělých, úspěšných a motivujících osobností by nám vystačilo ještě na mnoho dalších čísel. Závěrem bych se vám ráda představila já a poděkovala tak za možnost připravovat tato krátká povídání. Trochu netradičně jsem si sama zkusila odpovědět na otázky, které jsem kladla v rámci rozhovorů.

pokračování na straně 10

BLEŠÍ TRH

KDE:
V PASÁŽI
OC MAXIM
VE STRAKONICÍCH

KDY:
5.10.2019
OD 9:00 DO 12:00

PŘIJĎTE PRODAT, KOUPIIT NEBO VYMĚNIT.

Věci s duší, věci s příběhem!

(hry, hračky, knihy, šperky, oblečení, starožitnosti, malé elektro a mnoho dalšího)

VSTUP ZDARMA

PRO PRODEJCE JE ZDARMA ZAJIŠTĚNÉ PRODEJNÍ MÍSTO.

Rezervace stolu nutná na 724 360 086 nebo MICHAILEDISOVA@OCMAXIM.CZ

Módní přehlídka v OC Maxim 2019

Garmen

Přehlídkou provázela moderátorka Nikol Šedinová a celou akci zdokumentoval fotograf Václav Král, na jehož fotky se můžete podívat níže. Naše velké díky patří také nábytku Vávrovi za poskytnutí zázemí pro modelky a modely.

Všem Vám moc děkujeme!

SecondHelp

Top Secret butik

Kanema

Moderátorka Nikol Šedinová

Body Line

Craaf

Top Secret butik

SLEVA AŽ

60%

NA SLUNEČNÍ BRÝLE

Aktivace pouze do odvolání nebo do vyprodání zásob. Slevy se nesčítají.

www.axis-optik.cz

**Strakonice, Bezděkovská 30
Horažďovice, Ševčíkova 38**

Fotograf Jan Vávra

pokračování z titulní strany

jetí prostoru a jeho funkce.

Je autorem grafického zpracování bookletů alb některých významných hudebníků, např. Romana Dragouna (Progres 2, Futurum, Stromboli), saxofonisty Ivana Myslikovjana a pražského skladatele a multiinstrumentalisty Ravena. Je autorem předloh k designu kompletu alb skladatele Vladimíra Hirsche „The Assent to Paradoxon“, vydaného v roce 2010 italským labelem Ars Benevola Mater. Na svém kontě má i čtyři obaly alb textaře Milana Prince (Tabula rasa? 2013, Smrti má 2015, Pozdní hodina a Marion a Damiel, obě 2018).

Ve svých fotografiích se zaměřoval na krajinářské motivy a nalezená zátíší, později fotografoval hlavně portréty (mnohokrát portrétoval významného popartového teoretika a básníka M. Zahrádcu) a akty, od roku 1986 se věnuje zejména tvorbě symbolicky pojatých inscenovaných snímků, v nichž nápaditě používá montáže více negativů, kresby světlem, záslahy do pozitivů, tónování a koloro-

vání. Tyto práce patří do tzv. proudu neopiktoralismu, vynikají invenčností a technickým mistrovstvím. V Písku žije od roku 1977.

1. Jde se dnes uživit fotografováním, v době kdy má skoro každý digitální fotoaparát?

No ono asi nejde jen o to, vlastnit nějakou fotografickou techniku, ale jde také o to, že fotografie je také řemeslo a jako takové má svá pravidla a své zákonitosti. Obecně lze tedy říci, že fotografem se sice může prohlásit každý majitel smartphonu, stejně jako se může prohlásit spisovatelem, pokud má nainstalován Word. Chci tím říci, že dobrá fotografie nevzniká používáním soudobé techniky, ale má cosi jako přidanou hodnotu a tou může být například fotografovo know how. Zkušený autor by měl vědět, jak naloží se světlem, jak snímek zakomponuje, jakou využije atmosféru při jeho vzniku, aniž by se dopustil zneužívání fotografického editoru v domnění že si tím pomůže a vytvoří tak „to pravé umění“. A pokud jde o to uživení, jde asi o to v jaké oblasti ten který autor působí a čemu se věnuje. Konkrétně

to lze určit velmi nesnadno.

2. Jakým stylem fotografií se zabýváš? Myslíš Tvoji uměleckou tvorbu.

Jakým že stylem? Toť samozřejmě přesně nevím, teoretici mne většinou řadí do tzv. inermediálního proudu, tedy snahy spojovat různé fotografické formy v jednu. Osobně si myslím, že vnitřně tihnu k inscenované fotografii ať už jde například o zátíší či figurální kompozice.

3. Kdy jsi začal fotit, nebo přesněji, kdy sis řekl, že budeš fotografem?

Od svých jinošských let jsem vnímal neobyčejně silně to kouzlo, ta výlučnost disponovat nástrojem, jenž umožňuje člověku „uvěznit“ čas, tato možnost pro mne nikdy nepřestala být onou fascinující příležitostí, přispět do své sbírky představ o světě, který nás obklopuje, ale i o takovém o kterém nic nevíme.

4. Připravuješ v současné době nějakou biografii, monografii, nebo nějakou jinou fotografickou knihu?

Ano, připravuju. Se svým přítelem, který je krom jiného skvělým fotografem společně pracujeme na finální verzi naší společné knihy. Vyvolili jsme si společné monotéma a nahromadili mnoho zajímavého fotografického materiálu a došli tak postupně k závěru, že tento nemůže zůstat nevyužit. Nemohu prozradit více, snad jen tolik, že kniha by měla vyjít na podzim tohoto roku. V současné fázi oslovujeme sponzory, abychom dali dohromady potřebnou částku k její realizaci.

5. Kde může člověk narazit na Tvé fotografie?

No, abych nebyl zbytečně pyšný, tak uvedu jen několik příkladů. Na moje autorské fotografie může laskavý divák narazit na některé z mých autorových výstav, též např. ve stálé sbírce Národního muzea fotografie, ale třeba i v soukromých sbírkách či jednoduše v kyberprostoru.

6. Jak často vystavuješ? Kde byla Tvá poslední výstava?

Moje poslední výstava? Ach ta paměť..v písecké Sladovně jsem inscenoval svá zátíší a doprovodil je vlastními texty, ale to už je také delší dobu.

Výstavy nesekám bezhlavě, snažím se přinést své pohledy divákovi, který chce a umí přemýšlet...

7. Připravuješ se v současné době na nějakou speciální akci?

V současnosti připravuji jednu takovou malou výstavu v rámci akce Hrajeme pro Slona, což je jedinečný kulturní počin ve stejnojmenném domě U Slona hned vedle Kamenného mostu v Písku. Výstavu (bude jen jednodenní) jsem koncipoval coby můj velmi expresivní pohled na „intimity“ zdejšího Kamenného mostu. Akce se koná 9. 8. a koncertovat bude Pansky Trio jazz.

8. Jaké směry Tě kromě fotografie ještě zajímají?

Ano, obecně výtvarné umění je mým stálým zájmem. V posledním čase mne uchvacuje architektura a její funkce jako výtvarný fenomén.

9. Co Tě inspiruje k tvůrčí práci? Je známo, že rád posloucháš hudbu. Jakou?

Ano hudba..s oblibou říkávám, že život bez hudby je jistě život pustý a neslyšný.

Skoro neustále slyším hudbu..nevím o jakou jde, vzniká kdesi v mé mysli a také tam zaniká, aby jí vzápětí nahradila jiná..

Často se ale přistihnu, že mám bytostnou potřebu slyšet opravdovou hudbu, takovou, která konvenuje s mojí představou vizuální. Tyto dvě roviny se prolínají a spoluvytvářejí další a další vizualizace, z nichž jen některým se zdaří proniknout do venkovního světa a tím se realizovat.

Mé mysli je například velmi blízký ambient industrial, ale nebráním se ani ostatním hudebním žánrům.

10. Co bys rád vzkázal našim čtenářům?

Snad jen tolik, aby vydrželi nynější informační tlak, aby si uchovali v současném světě hřmící akční dynamiky stále tu potřebu vidět podstatné a uměli tak oddělovat příslušné zrna od plev.

Děkuji Ti za rozhovor.

Milan Princ

JOB – ZAMĚŠTNÁNÍ

work	– práce, pracovat	festive clothes	– sváteční oblečení
at work	– v práci	wage (wejč)	– mzda
to work	– do práce	salary (selery)	– plat
Where do you work?	– Kde pracuješ / te?	earn (ərn)	– vydělávat
What's your job?	– Jaké je tvoje zaměstnání?	payment (pejment)	– platba
I work as a	– Pracuji jako	payment conditions (kondyšns)	– platební podmínky
She works as a	– Ona pracuje jako	require (rykvájr)	– požadovat
Where does your mother work?	– Kde pracuje tvoje mamka?	requirement (rykvájrment)	– požadavek
employer (implojr)	– zaměstnavatel	condition	– podmínka
employee (imploj)	– zaměstnanec	skills (skills)	– dovednosti
employ (imploj)	– zaměstnat	abilities (ebilitys)	– schopnosti
employed (implojd)	– zaměstnaný	language knowledge (lengwič nolič)	– jazykové znalosti
X unemployed (ánimplojd)	– nezaměstnaný	Czech (ček)	– čeština
out of work	– bez práce	English (ingliš)	– angličtina
letter of resignation (letr of rezignejšn)	– výpověď (daná pracovníkem)	German (džərmen)	– němčina
hour's notice (aurs noutys)	– výpověď na hodinu	French (frenč)	– francouzština
agreement (əgríment)	– dohoda	Spanish (spenyš)	– španělština
contract (kontrekt)	– smlouva	Russian (rašn)	– ruština
fixed-term contract (fixd térm kontrekt)	– smlouva na dobu určitou		
be fired (bí fájrd)	– být vyhozen	level (levl)	– úroveň
be sacked (bí sekd)	– dostat padáka	beginner (bigynr)	– začátečník
be dismissed (bí dysmisd)	– být propuštěný	intermediate (intermídyet)	– středně pokročilý
be promoted (bí promoutyd)	– být povýšen	advanced (ədváncd)	– pokročilý
promotion (promoušn)	– povýšení	native speaker (nejtyv spíkr)	– rodilý mluvčí
apply for a job (əpláj for ə džob)	– žádat o práci	mother tongue (tang)	– mateřský jazyk
letter of application (letr of eplikejšn)	– žádost o práci	foreign language (foryn lengwič)	– cizí jazyk
send your CV (send jór síví)	– poslat životopis		
personal information (perzonl informejšn)	– osobní informace	school (skůl)	– škola
personal data (perzonl data)	– osobní údaje	at school	– ve škole
job experience (džob íxpírienc)	– pracovní zkušenosti	to school	– do školy
education (edjukejšn)	– vzdělání		
interests (intrysts)	– zájmy	primary school (prájməry skůl)	
entrance interview (entrenc intervjú)	– přijímací pohovor	/ elementary school	– ZŠ
invite to	– pozvat na	secondary school / high school	– SŠ
the first impression (imprešn)	– první dojem	grammar school (gremr skůl)	– gymnázium
look (luk)	– vzhled	university (junyverzity) / college (količ)	– VŠ

Mgr. Martina Zajícová

Historie Strakonicka

Pokračujeme ulicí Na stráži domem č. p. 224 jehož majitelem býval pan Antonín Vorel a po jeho smrti jeho žena Marie Vorlová, která bydlela v

č. p. 14. V domě bydleli: vdova laborantka v lékárně s dcerou, dělníci v továrně na výrobu fezů Josefou /1900/, pomocník v truhlárně pivovaru Václav Papež /1890/ s manželkou Annou /1878, Krty-Hradec/ pracující v továrně na výrobu fezů, s dětmi Ladislavem /1908/, Marií /1912/ a Růženou /1916/, dál dělník u stavitele Čeňka Prokopa Josef Stuchlík /1896, Zálezly/ s manželkou Františkou /1897, Zvotoky/ a dcerami Marií /1917, Zálezly/ a Annou /1919, Zálezly/. Dalšími nájemníky byli: pomocný dělník v

továrně na výrobu fezů Václav Nera /1849, Mnichov/ s manželkou Marií /1847, Dražejov/ pracující ve stejné fabrice, dcerou Barborou /1875, Dražejov/ provdanou Macnerová s dětmi Františkem /1899/, Růženou /1901, Roudnice/ a Oldřichem /1903, Roudnice/, ještě obuvník s vlastní dílnou pan Tomáš Žáček /1862/ s manželkou Josefou /1865/ šičkou v továrně na výrobu fezů, dětmi Augustínem /1895/ knihařským učněm a dcerou Josefou /1897/. Dál zde bydleli. dělník v cihelně Jan Faldus /1861, Třešovice/ s manželkou Marií /1862, Zorkovice/ pracující také v cihelně, synem Josefem /1895, Vídeň/, zednickým učněm, stavební dělník pan Josef Štrobl /1851/ s manželkou Anežkou /1898, Strašice/ pracující na polích a vdova, výměnkářka Anastázie Vadlejchová /1930, Račovice/. Později byl majitelem domu František Klečka /1918, Chraštovice/ elektromontér s manželkou Růženou /1919, Nahošín/a synem Františkem elektrikářem, jeho ženou Martou /Tábor/ zdravotní sestrou a jejich synem Michalem a ti se v roce 1969 odstěhovali do č. p. 935/I, dál krejčí Josef Dvořák /1900/s manželkou Josefou /1900/ tovární dělníci, ti se v roce 1956 odstěhovali do č. p. 145/I na náměstí, Václav Hlaváček /1892/ a manželkou Annou /1901, Dunovice/ oba dělníci a ti se v roce 1956 také odstěhovali do č. p. 71/II, ještě posluhovačka Antonie Kovářová /1883, Budilov, + 1964/. K dalším majemníků patří Vladimír Kolář, ten se v roce 1963 odstěhoval do č.

p. 565/I a to již pod jménem Kollár, které si nechal změnit, pak také truhlář Václav Papež /1880, + 1970/ a manželkou Annou /1877, Hradec - Krty, + 1954/ a dcerou Růženou /1916/ a Julie Grasova /1914, Balog nad Iplom/ se synem Vladimírem. Dalším domem v řadě je č. p. 225 jehož majitelem

pletařský František Požárek /1891, Novosedly/. Dalším majitelem domu byl Václav Vehrle z č. p. 29 a pak krejčí Adolf Kovařík /1890, +1959/ s manželkou Marií /1897/, synem Adolfem /1917/, úředníkem a jeho manželkou Jitkou /1929, Pištín/ úřednicí a synem Adolfem. Tyto domy /č. p. 223 a 224/ jsou dnes

byli Karel a Marie Reinerovi. Později zde žila jen Marie Reinerová /1846, Liberec/ soukromnice, se služkou Marií Kusíková /1854, Nespice/, kancelista Okresního soudu František Jeřábek /1877, Holice/ a ještě odborný učitel Státní odborné školy pro průmysl stávkářský a

zbourány a místo nich zde stojí panelové dvojdomy s č. p. 1127/1128 a 1129/1130. Příště již nebudeme pokračovat Tyršovo ulicí domem č. p. 315, jelikož měsíčník MAXIM jako takový tímto číslem končí.

Jan Malířský

Rest Nápoje

S.R.O.

velkoobchod s nápoji
maloobchod

→ směr Písek

certifikovaný
prodejce lihovin

mobil: 776 695 600
tel./fax: 383 380 345
Řepice 164, Strakonice

OTEVŘENÍ JIHOČESKÉ SUMMERHILL – SVOBODNÉ LESNÍ ŠKOLY

Rozhovor se zakladatelem Martinem Chvostou

Dobrý den Martine, můžete nám prozradit, co to je Svobodná lesní škola?

Svobodná lesní škola je základní škola pro žáky od 6 do 15 let v krásné lokalitě poblíž Strakonice, která přirozeně navazuje na lesní mateřskou školu.

Jste tedy běžná základní škola s pobytem v lese, rozumím-li tomu správně?

Ano i ne. Záleží, jak se to vezme. Naše škola se řadí mezi demokratické typy škol, jakými jsou Sudbury Valley school či Summerhill (založena v roce 1921). Ve školním roce 2019/2020 začínáme jako komunitní škola, takže k nám dochází děti, které jsou na tzv. individuálním vzdělávání a každý půlrok chodí na přezkoušení do kterékoli registrované školy. V dalším školním roce bychom měli být zaregistrováni u MŠMT, a pak tato povinnost dětem a jejich rodičům odpadne. My tak budeme základní školou s pobytem v lese a jeho okolí s demokratickými principy a sebeřízeným vzděláváním.

Co to je individuální vzdělávání a sebeřízené vzdělávání?

Individuální vzdělávání v naší škole umožňuje vývojově, ne věkově synchronizované učení; což směřuje k rozvoji vlastního talentu a větší efektivitě vzdělávání, umožňuje specializaci, hloubkové osvojení znalostí a rozvoj kreativního inovativního myšlení. Zákon umožňuje tento způsob

vzdělávání. V roce 2018 využívala tuto možnost 3% dětí základních škol. Meziroční nárůsty činily 25%. Zde je patrná narůstající oblíbenost u rodičů a postupné vytlidňování běžných základních škol.

Sebeřízené vzdělávání vychází z principu, že děti se vzdělávají samy (viz. článek - autora Peter Gray; <https://www.svobodauceni.cz/clanek/deti-se-vzdelavaji-samy-1/>). Dítě k tomu potřebuje především bezpečné, zdravé a uctivé prostředí. Jako rodič nebo učitel bych k tomu měl zajistit čerstvý vzduch, zdravé jídlo, místo na hraní a mnoho příležitostí komunikovat s ostatními lidmi rozličného věku. Naší zodpovědností je dále představovat vzory slušného chování. Toto vzdělávání vychází z přirozené potřeby a chuti učit se (tzv. vnitřní motivace).

Jaký má vztah dítě z Vaší školy vůči rodičům a okolí?

Na základě psychologických výzkumů (více na <https://www.respektovani.com/>) lze tvrdit, že lepší. Dítě ví, co je to vzájemná úcta a respekt. Ro-

dič a dítě se navzájem nestresují tím, zda jsou připraveni na další školní den (úkoly, příprava na test, ...). Žijí běžný spokojený život v přítomném okamžiku.

Co z takového dítěte bude?

Bude z něj šťastný a spokojený člověk, který bude zvládat všechny klíčové kompetence potřebné pro život. Může plně rozvinout svůj talent, dokáže spolupracovat, má kritické myšlení, osobní zkušenost se skutečným demokratickým systémem, je kreativní, flexibilní, emočně vyrovnaný, dokáže se sám dále dobrovolně vzdělávat, rozumí přírodě a spolupracuje s ní.

Kde se rodiče a děti dozví více o Vaší škole?

O naší škole se více dozví na www.svobodnalesniskola.cz. S každým zájemcem se po vzájemné dohodě sejdeme a probereme vše potřebné.

Tance nás baví pro svobodu, kterou umožňují, říkají lektori a zakladatelé Lastradance Academy Pavel Bízek a Pavla Lhotská.

Jak dlouho působíte ve Strakonících a kde vidíte ve svém působení největší motivaci?

Ve Strakonících tančíme již dva roky, první taneční kurzy a párty jsme pořádali v srpnu roku 2017. Největší motivací je pro nás sdílení radosti z tance, a to že můžeme tuto radost a lásku k tanci lidem dále zprostředkovávat. Rádi bychom v jižních Čechách tanec rozšířili a zvedli jeho úroveň.

Co vše Lastradance Academy nabízí? Jaký je váš repertoár?

V naší aktivitě se zaměřujeme na tzv. social dance tance (viz níže pozn. aut.) z latinské Ameriky, konkrétně na kubánskou salsu, dominikánskou bachatu a brazilský zouk. Pořádáme kurzy a víkendové workshopy, kde se lidé mohou s těmito tanci seznámit, vedené tančírny, kde si je mohou v praxi vyzkoušet pod naším vedením a odhalit případné chyby, párty, kam se lidé mohou přijít bavit a zatančit si v těchto rytmech a v neposlední řadě vystupujeme a jsme schopni zajistit zábavný program animací a workshopy na různých akcích. Od ledna také spolupracujeme s pražskou školou Buenos Aires Tango a do našeho repertoáru se tak přidalo

argentinské tango. Jistě budeme i tímto směrem nadále pokračovat.

Úzce spolupracujete s Maximem

Strakonice. Jaké akce jste již společně zažili a co si z nich berete?

Díky Café Maxim můžeme již vlastně skoro od začátku pořádat naše pravidelné párty. Nejen, že je to moc milé a pěkné místo, ale skvělá obsluha a vynikající nabídka, které většinou během taneč-

ního večera bohatě využijeme. Zároveň nám O.C. Maxim poskytlo již podruhé prostory pro uskutečnění programu na Den tance. Také pravidelně vystupujeme na tamější módní přehlídce. Jelikož jsou prostory velice praktické, pěkné a dobře situované, moc nám to v naší činnosti pomáhá.

Můžou vás vidět lidé i mimo Strakonice v rámci celé České republiky či dokonce zahraničí?

Určitě mohou. Vystupujeme na různých akcích, převážně v rámci jižních Čech, ale i jinde. Zároveň se pravidelně účastníme mezinárodních tanečních festivalů a workshopů se zahraničními lektory v rámci celé ČR. Samozřejmě je, že nás mohou lidé sledovat na stránkách Facebooku a Instagramu.

Co pro vás salsa a vůbec tanec jako takový znamená? V čem je salsa jedinečná?

Salsa patří do tzv. social dance tanců, neboli tanců, které se tančí pro zábavu a sdružování. Obecně nás tyto tance baví, právě pro svobodu, kterou umožňují - zatančit si s kýmkoliv a kdekoliv, bez ohledu na věk, pohlaví, národnost, jazyk, kulturu... Tanec, který nám osobně nejvíce přirostl k srdci, je právě brazilský zouk, a aktuálně jsme nadšení z krásy argentinského tanga.

Žijeme v „pravém“ světě

www.extra.cz

Je to levota! Toto není pravé! Další takových neférových, dnes již zažitých klišé, které žádnému „levákovi“ nemohou udělat lepší den, je požehnané množství. Slovo „požehnané“ v tomto smyslu ovšem není zrovna na místě. Proč byly v minulosti osoby, jež přirozeně tvoří levou rukou, utiskované a například v socialistickém režimu přeučované?

To si s sebou nesou starší generace dodnes a někteří rodiče by stále nejraději své levoruké dítě skutečně změ-

na konzervy, nůžky nebo třeba počítačová myš – nic z toho leváci zřejmě nemilují. Dnes již samozřejmě existují specializované obchody pro levoruké. Tato asi třinácti procentní menšina se připomíná v srpnu třináctého.

Kořeny tohoto dne zasahují do roku 1992, kdy jej vyhlásil Klub leváků z Velké Británie. Neexistuje definitivní vysvětlení, proč jsou na světě leváci. Vědci se ale domnívají, že za to mohou geny. Nebo proto, že jsme lidé a máme dvě ruce?

www-motherclub.cz

nili. To nicméně Mgr. Eva Kapicová z EDUCO pedagogicko-psychologického poradenství, jež poskytla pro National-geographic.cz svůj úhel pohledu, striktně odmítá: „*Snaha o „přeučení“ leváka na praváka, ke kterému nyní dochází v podstatně menší míře než dříve, může mít za následek závažné vývojové poruchy. Přecvičováním se zasahuje do vývoje nervové soustavy a vede k rozrušení přirozené dominance a orientace mozku.*“

I kvůli faktu, že žijeme pořád zatím v liberálním prostředí a jsme si bez výjimky všichni rovni, oslavujeme tzv. Den leváků. Tento den reflektuje skutečnost, že svět je určen primárně pravákům. Škrabky na brambory, otvíráky

U leváků dominuje pravá hemisféra mozku, proto se uvádí, že jsou kreativní a emotivní s nadáním pro hudbu, umění či míčové sporty. Novinky.cz narážejí na zahraniční server „Left Handers Day“, který uvádí i některá vtipná fakta o levácích. Například to, že leváci kreslí postavy s hlavou napravo, jejich oči se snáze přizpůsobí vidění pod vodou, nebo že přicházejí do puberty o čtyři až pět měsíců později než praváci. Jsou zde však i nezpochybnitelné přednosti, a to třeba ve sportu. Například tenisté, hokejisté či fotbalisté mohou soupeře zaskočit jiným stylem hry. Mezi české levoruké sportovce se řadí například tenistky Petra Kvitová a Martina Navrátilová či čerstvě bývalý

fotbalový brankář Petr Čech. National geographic přichází se skutečnými perličkami. Pojdme se na ně zaměřit.

stavením většiny strojů a nástrojů pro praváky. Při dobývání středověkých hradů často

Tak například podle výzkumů byl v pravěku podíl praváků a leváků přibližně stejný. Až v době bronzové, když se začaly více používat různé nástroje a zbraně, začalo stále více lidí používat pravou ruku. Od středověku v podstatě až do poloviny 20. století se leváctví potlačovalo a takto orientovaní lidé byli střídavě vzdvihováni a zatracováni. Mnoho mužů a hlavně žen skončilo v plamenech na hranici jen proto, že jim šla práce lépe od levé ruky. Rozvoj vědy v 18. a 19. století vedle jiných zá-

nasazovali leváky. Schodiště obranných věží byla totiž většinou pravotočivá, aby měli ustupující obránci výhodu při boji s mečem.

Ženské šaty se dodnes zapínají na opačné straně než mužské proto, že se viktoriánské šlechtičny nechávaly oblékat jen svými pravorukými služebníky.

Leváci vydělávají víc než praváci. Platí to ale jen u mužů. Podle studie vědců z americké Lafayette College a Johns Hopkins University vydělávají středo-

služných činů hledal i lék na „nemoc“ zvanou leváctví.

Je prokázáno, že zdraví leváků je ve větším ohrožení. Výzkum vědců z Birminghamské univerzity například dokázal, že řidiči-leváci mají více dopravních nehod než jejich pravorukí kolegové; stejně tak i při řemeslných činnostech je více zraněných leváků. Je to ovšem způsobené především na-

školsky vzdělaní leváci o 15 %, vysokoškolsky vzdělaní dokonce o 26 % více. A co vy? Jste taky také „leví“?

Zdroje: novinky.cz, national-geographic.cz
Zpracoval Roman Škoda

Závěrečný rozhovor s autorkou rubriky

pokračování z titulní strany

Čím se živíte a naplňuje Vás Vaše práce? A zůstává Vám prostor i pro koníčky?

Jsem majitelkou modelingové a hostessingové agentury Verona, starám se o public relations několika značek a ve volném čase ráda čtu a píšu. Práce mě nejen naplňuje, ale i pohlcuje. Poslední dobou si však stále více uvědomuji, že je nutné si umět udělat čas i na relaxaci – přečíst si dobrou knihu, vyrazit do přírody nebo si jen tak popovídat s přáteli. Čas strávený s nejbližšími je zásadní a snažím se, aby mi z něho práce neukrajovala.

Jaký je Váš vztah ke Strakonícím?

Narodila jsem se v Řepici, vystudovala strakonické gymnázium a mám tady stále svou rodinu. Aktuálně sice bydlím v Praze,

ale do jižních Čech se vždy ráda vracím. K rodnému městu budu navždy vázána a přála bych si,

aby se dařilo ho více zvelebovat, kvetlo tu drobné a střední podnikání a byla zde pestřejší kulturní

nám zde podaří vybudovat tradici. V srpnu mě pak čeká letní modelingové soustředění pro děti na

nabídka. Na tom ale musíme pracovat všichni.

Lipně a v září velká módní přehlídka v kulturním domě v Písku.

Co Vás čeká v nejbližší době?

Mám za sebou módní přehlídku pro obchodní dům Maxim iniciovanou butikem Top Secret by RaL Style, která se velice povedla a mě nesmírně těší, že na ni chodí stále více diváků. Věřím, že se

Děkuji všem čtenářům a přeji Strakonícím stále tak velkou líheň osobností skvěle reprezentujících naše město.

RENOVACE STARÉ VANY NOVÁ VANA DO STARÉ BEZ BOURÁNÍ

Představujeme nejlevnější a nejkvalitnější možný způsob renovace Vaší poškozené vany. Tento systém umožňuje použití vany již za 24 hodin po montáži. Celková renovace trvá dvě hodiny a je zcela bez bourání a poškození obkladu. Použitým materiálem vanové vložky

na míru, je akrylát, který se používá na výrobu klasických 100% akrylátových van nabízených na trhu. Kvalitu dokládáme zárukou 5 let, avšak životnost takové vany je až 50 let.

V současné době lze nalézt na našem trhu dva typy akrylátových van a to vyrobené ze 100 % akrylátu či ABS desek s akrylátovým povrchem, které mají menší životnost a při poškození jsou neopravitelné.

!! POZOR !! na nekvalitní laminátové a plastové vložky. Praskají a loupe se z nich barva.

Při poškození naší vložky je možné akrylát jednoduše zabrousit a vana vypadá zase jako nová, což u běžných ABS desek potažených

akrylátem nelze, protože síla akrylátu je u nich v desetinách milimetru.

Akrylátová vana má spoustu výhod.

Vysokou životnost oproti ABS, velmi dobrou zvukovou a tepelnou izolaci. Je hygienická a snadno se čistí. Je UV-rezistentní a snadno se používá a opravuje. Akrylát je vnímán jako teplý materiál, jak fyzicky, tak i vizuálně.

Nabízíme zástěny, umyvadla, baterie i koupelnový nábytek.

Na webových stránkách www.renovo-cz.eu nebo tel.: +420 728 153 812 si můžete tedy nejen objednat (např. sprchy, zástěny, keramiku, nábytek, baterie, doplňky, ale také kategorii luxusní

zboží, ve které najdete infrasauny, hydromasážní vany, bazény a další, ale i nechat se inspirovat krásným vybavením do koupelny a získat více informací ohledně všech služeb.

www.renovo-cz.eu

KULTURNÍ PŘEHLED SRPEN

I přes přísný zákaz dotýká se sněhu - DČ divadlo Čejetice

9. 8. od 20:30

Místo konání: II. hradní nádvoří
Vstupné: zdarma

Zlatá éra Semaforu

11. 8. od 18:00

Místo konání: II. hradní nádvoří
Vstupné: zdarma
Pořad mapující nejslavnější období divadla Semafor, s největšími hity a povídkami o historii legendárního divadla a jeho osobnostech. Účinkují: Magda Křížková-Šebes-

tová a Pavel Skalický

Nejlepší jsou studený - Divadelní soubor Skupa Mladějovice

16. 8. od 20:30

Místo konání: II. hradní nádvoří
Vstupné: zdarma

Strakonický dudák aneb Hody divých žen - DS Čelakovský

23. 8. od 20:30

Místo konání: II. hradní nádvoří
Vstupné: zdarma

STRAKONICE ŽIJÍ 2019

24. 8. od (10:00 – 24:00)

25. 8. (10:00 – 16:00)

Místo konání: II. hradní nádvoří a Letní kino

Vstupné: zdarma

Víkend sportu, pohybu, zdravé výživy a všeho, co s tím souvisí - Zumba, jumping, parkur, lezecká stěna, prodej výživových doplňků, přednášky o zdravé výživě + večerní program

55 let big beatu na Strakonicku

31. 8. od 16:30

Místo konání: II. hradní nádvoří a Letní kino

Vstupné: 200 Kč

meks-st.cz

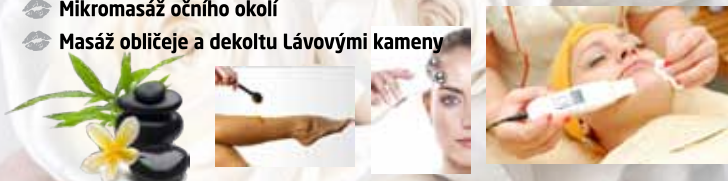

Přijďte se nechat hýčkat

Salon BELLIS

Bezděkovská 30 (OC Maxim patro č. 3) ■ tel.: 737 554 819

- ☘ Kosmetické ošetření pleti ultrazvukovou špachtlí
- ☘ Depilace cukrovou pastou
- ☘ Faceliť pomocí EMS a iontoforézy
- ☘ Mikromasáž očního okolí
- ☘ Masáž obličeje a dekoltu Lávoými kameny

Jistě jste si již všimli, že se rubrika vaření pozměnila. Nově zde můžete čerpat inspiraci z receptů, které pro Vás připravil Zájezdní hostinec u Jiskrů.

KUKUŘIČNÝ KRÉM A TOMATOVÁ DRŤ S OLIVAMI

Sliná kukuřičná směs jako injekce vitality a vynikající vyváženost smetanové chuti tomatů oliv a česneku se změní v antré, které poslouží jako zdroj motivací do dalších chodů.

SUROVINY PRO 4 OSOBY

100G CIBULE	4 VELKÉ TOMATY
4 STROUŽKY ČESNEKU	50G ČERNÉ OLIVY
150G MÁSLA	50G TOMATY SUŠENÉ
600G KUKUŘIČNÁ ZRNA	NA SLUNCI
ŠPETKA SOLI	BAZALKA
ŠPETKA : BÍLÝ PEPŘ	4 KS MINI RAJČATA
SATUREJKA	1 DL OLEJE
1 L ZELENINOVÝ VÝVAR	
1 DL SMETANY	

Příprava: na polévku si cibuli a česnek oloupeme a nakrájíme. Pak cibuli spolu s jemně nakrájeným česnekem pomalu přepouštíme na másle. Jeli cibulka zcela průhledná*index přispeme kukuřičná zrna. Nejspíše budeme používat mražená, pokud si dopřejeme čerstvé kukuřičné klasy, tak musíme nejdříve okrájet zrníčka od klasu. Čerstvé klasy budeme také déle vařit. Kukuřiči mírně osolíme a opeříme bílým pepřem. Pepř můžeme exelentně nahradit čerstvou saturejkou. Saturejku musíme ale dát do pytlíčku a pouze vyvařit essenc této jemné bylinky. Pak vše zalijeme zeleninovým vývarem a vaříme asi 30 minut. Jsou-li zrníčka měkká, tak polévku dobře rozmixujeme.

Podle toho, jak hladkou polévku preferujeme, tak cedíme rozmixovanou polévku přes síto. Pokračujeme v pomalém vaření a na konec přilijeme dobrou hustou smetanu. Tomaty nařízneme na vrchu do malého kříže. Pak je ponoříme na pár sekund do vařící vody. Vyndáme a zprudka ochladíme v ledové vodě. Slupka na tomatech se nám zkrabatěla a nyní půjde jednoduše odstranit. Oloupaná rajčata přepůlíme a dužinu vydlabeme. Čisté toматы nakrájíme na malé kostičky. Černé olivy bez pecek nakrájíme na jemno. Pro lepší konzistenci a silnější chuť použijeme i toматы sušené na slunci. Pokud jsou sušené toматы v oleji tak ho odcedíme. Lístky bazalky si položíme na sebe, mírně zarolujeme a nakrájíme na jemnou slámu. V malé misce smícháme kostičky čerstvých i sušených tomatů, olivy, bazalku. Směs mírně osolíme a opeříme. Jako dekoraci použijeme mini rajče, které taky jednou na vrchu nařízneme ale místo vody ponoříme na pár vteřin do rozpáleného oleje.

Prezentace na talíři: do středu talíře v malé kulaté formičce vytvoříme komínek z tomatů. Přiléváme teplou polévku a až pak odstraníme formičku. Vršek zdobíme osmaženým tomatem.

KRUPETO S KAPUSTOU A V DOŽÍNKOVÉM PIVU POMALU PEČENÝ VEPŘOVÝ BŮČEK S MAJORÁNKOVÝM LESKEM

Papežská svátost tradičního jídla se dočká co nevidět blahorečení, jen co vyzkoušíte nadpozemskou slast z tohoto jídla. Protože použité suroviny jsou téměř svaté.

SUROVINY PRO 4 OSOBY

200G KAPUSTY
SŮL
100G SLANINY
JEDNA MALÁ CIBULE
3 STROUŽKY ČESNEKU
100G HUB
300G KRUP
4 KS. – ŽLOUTKY
MLETÝ KMÍN
TYMIÁN
300G VEPŘOVÝ BŮČEK
PIVO
MAJORÁNKA

Příprava: Kapustu rozebereme na jednotlivé listy. Vyřízneme tvrdé středy listů. Jednotlivé listy naskládáme na sebe a nakrájíme na tenké proužky. Nakrájenou kapustu zalijeme vodou, mírně osolíme a krátce povaříme. Měkhou kapustu odcedíme. Cibuli a česnek oloupeme a obojí nakrájíme na jemno. Slaninu nakrájíme na kostičky a přepustíme na pánvi. Přidáme cibuli s česnekem a restujeme. Polovinu cibulového základu si dáme na stranu do druhého kastrolku pro krupoto. Na zbylý slaninový základ přidáme kapustu a mícháním spojíme. Dále nepečeme. Houby nakrájíme a na cibulovém základu, který jsme si nechali na straně, orestujeme. Přidáme proprané kroupy a ještě chvíli opékáme. Osolíme, ochutíme mletým kmínem a tymiánem. Uvaříme al dente*index. Kroupy necháme vychladnout a pak smícháme se žloutky. Formičku vyplníme z poloviny kapustou a vrchní polovinu kroupami s houbami. Na plechu přendáme do

vyhřáté trouby. Pečeme 10min v troubě při teplotě 175°C. Vepřový bůček vykostíme a mírně rozklepeme. Lehce osolíme a pomazeme rozmačkaným česnekem. Vytváříme váleček a zavážeme. Zarolované maso opečeme dokola po všech stranách. Přendáme do pekáčku, zalijeme pivem a pomalu pečeme. Pečeme při teplotě 100°C podle velikosti masa asi 3 hod. Pečené maso vyndáme, rozvážeme a nakrájíme na jednotlivé porce. Čerstvou majoránku otrháme od stonku. Výpek z masa odvaříme na minimální množství. Přidáme majoránku a krátce povaříme.

Prezentace na talíři: zformované kroupy s kapustou je dominanta jídla. Maso také můžeme ukrojit větší a je připraven i hlavní chod. Masovým výpekem lehce provlhčíme kroupy a také pokreslíme volné plochy na talíři.

JAHODY SMAŽENÉ V TĚSTĚ S BORŮVKOVÝM "ŽAHOUREM" A ZMRZLINOU Z KONDENZOVANÉHO MLÉKA

Několik tradičních postupů v netradičním kabátku. Pro osvěžení využijeme chladivost zmrzliny, kde znásobíme dojem paradoxně teplým borůvkovým rozvarem

SUROVINY PRO 4 OSOBY

SMETANA 100ML	2KS. VEJCE
130 ML KONDENZOVANÉHO MLÉKA	MLÉKO 60 ML
LŽIČKA ŠKROBU	100G JAHODY
2 KS. ŽLOUTKY.	PÁR LÍSTEČKŮ MÁTY
HL. MOUKA 120G	150G TUKU NA SMAŽENÍ
DROŽDÍ 8G	200G BORŮVEK
LŽICE – CUKR MOUČKA	80G CUKRU
SŮL - ŠPETKA	50G MÁSLA
MÁSLO 20G	CITRÓNOVÁ KŮRA
CUKR KRYSAL 20G	SKOŘICE.

pracováváme do mouky. Na konec přidáme rozšlehané vejce a vykynutý kvásek. Ze všech surovin propracujeme hezké, pevné a hladké těsto. Těsto je dobré nechat minimálně hodinu pomalu kynout. Před plněním těsto naposledy „utáhneme“, vyválíme a pak vykrajujeme oválky. Plníme směsí jahod s mátou. Válečky necháme ještě chvíli kynout a pak potřené vejcem pečeme, nebo ponořené v tuku smažíme do krásné zlatavé barvy. Borůvky dáme do hrnku. Přilijeme trochu vody, přidáme cukr a máslo. Pomalu přivedeme k varu. Nevaříme dlouho, aby nám zůstala trochu mozaika z celých borůvek. Ke konci přilijeme smetanu a nebo můžeme nahradit dobrou pálenkou. Na konec dochutíme nastrohanou citrónovou kůrou a špetičkou skořice.

Prezentace na talíři: Teplé borůvky nalijeme na talíř. Smažený závitok rozpůlíme a hostům odprezentujeme při prvním pohledu i jahodovou náplň. Zmrzlinu dáváme na poslední moment před servisem.

Příprava: zmrzlina: asi ¾ smetany smícháme s mlékem a začneme zahřívát v hrnku. Poslední třetinu smetany smícháme se škrobem a žloutky. Dobře rozšleháme a pak za stálého prošlehávání vlijeme do teplé smetany s mlékem. Jelikož pracujeme s vajíčkem tak, nesmíme přesáhnout teplotu 90°C, aby se nám vejce nevysrážela. Jen co začne směs houstnout, tak prudce zmírníme teplotu na 60-70°C. Hustý základ vylijeme na plech a necháme vychladnout. Studený krém přendáme do mísy a buď ručně postupným vyndáváním a přešleháváním v mrazáku vytvoříme zmrzlinu, nebo nejjednodušeji krém vymrazíme ve výrobníku zmrzliny. Mléko na těsto mírně zahřejeme, proto, abychom pomohli kvasnicím. Droždí rozdrobíme do mléka, přidáme špetku cukru a necháme kynout. Mouku si prosejeme, přidáme cukr a špetičku soli. Máslo v pokojové teplotě postupně za-

Otevírací doba:

PONDĚLÍ: ZAVŘENO

ÚT - ST: 11:00 - 14:00

ČT - SO: 11:00 - 21:00

NE: 11:00 - 17:00

web: www.ujiskru.cz

Nacházíme se ve vesnici Kbelnice zhruba 5 minut od Strakonice na hlavním tahu směr Písek nebo Praha.

Milí čtenáři:

Rádi bychom vám oznámili, že toto číslo novin Maxim je poslední. Další čísla již vycházet nebudou.

Děkujeme všem čtenářům, redaktorům, inzerentům a všem co se jakkoliv podíleli při tvorbě novin Maxim.

Děkujeme za přízeň čtenářů za 8 let existence novin Maxim.

Adrenalin na čtyřech kolečkách

Ve sportovním okénku srpnového vydání, které je zároveň naší labutí písni, se budeme věnovat opět, v naší kotlině netradičnímu, leč mezi mládežníky oblíbenému sportu. Co je k němu třeba? Prkno na čtyřech kolečkách, rovná plocha a pro vlastní bezpečí helmu a nějaký ten chránič.

Skateboarding lze chápat jako rekreační aktivitu, umění, práci nebo typ dopravního prostředku. Během let se průběžně skateboarding značně měnil, co se týče triků, stylu jízdy a stavby samotných skateboardů. Studie American Sports Data z roku 2002

začali vidět čím dál víc zábavy místo surfingu, a proto se to začalo označovat jako "chodníkové surfování", a to také kvůli stylu jízdy a také podobným manévřům.

Dnešní prkna mají šířku 7 a čtvrt až 8,5 a délku 32 palců. Velikost koleček je poměrně malá, takže prkna jsou lehčí, což umožňuje zrychlit jízdu a skýtá tak jezdcům větší svobodu při pohybu. Tvar prken se měnil dramaticky od 70. let, ale už devadesátých už zůstal téměř stejný. Tvar dnešního prkna je odvozen od freestylových prken (rybiček) z 80. let, na rozdíl od nich má symetrický tvar a jsou

zjistila, že na světě je zhruba 18,5 miliónů skateboardistů, při čemž 85 procent z dotázaných byli mladší osmnácti let a 74 procent z respondentů byli muži.

Skateboarding vznikl pravděpodobně začátkem padesátých let. Když surfařům nefoukal vítr a nebyly vlny, bylo třeba poradit si nějak jinak. Není známo, kdo vyrobil první skateboard, ale je zřejmé, že za tím stálo několik lidí, kteří přišli s podobnými nápady v téže době. Prvními skateboardy měly podobu dřevěných prken, na nichž byla zespodu připevněna kolečka z bruslí. Později je firmy začaly vyrábět z tenkých stlačených vrstev, podobně jako tomu je dnes. Lidé na skateboardingu

užší. Od poloviny devadesátých let jsou tyto prkna standardem.

První tuzemský boom skateboardingu proběhl v letech sedmdesátých na prknech amatérsky postavených nebo dovezených, druhý pak v letech osmdesátých (částečně již na těžce posháněném profesionálním materiálu ze zahraničí – především koleček). Mezi naše hlavní skateboardisty patří Martin Pek, Jan Tomšovský (vertikální rampa), Marek Zápražný a Tomáš Svoboda.

Český skateboarding je často spojován s tím slovenským. Existují i každoroční závody, kde soutěží tým z Česka proti slovenským jezdcům. Na rozdíl od ame-

rické skateboardové velmoci se u nás téměř nejedí na vertikálních rampách. Je tomu tak hlavně kvůli tomu, že u nás skoro žádné nejsou a existuje zde velmi malé členské zázemí lidí, kteří se tomuto sportu věnují. Navzdory této skutečnosti se v posledních letech se Češi dokázali umístit na mnohých evropských i celosvětových závodech na předních pozicích. Naše nejznámější lokace jsou Skatepark Štvanice a skatepark Pardubice.

Svůj vhled do skateboardingu nám nabídl Vojta Lošák – nadějný mladý jezdec, který na skateboardu najezdí více kilometrů, než nachodí, a dle svých slov z něj slézá jen tehdy, když je to nezbytně nutné.

Jak si přišel ke skateboardingu?

Když mi bylo těch 11 let, brácha dostal k Vánocům pod strom skejt, tak jsme to chodili zkoušet za barák. Brácha to moc ne bavilo, tak mi skejta dal a já jsem pokračoval. Potom jsem začal chodit do skateparku a postupně jsem se začal učit triky. Bydleli jsme kousek od skateparku, kde jsem se náhodou seznámil s mým současným dobrým kamarádem a jezdcem, od kterého jsem se od těch dob, co jsem začínal, hodně naučil. Teď je mi 16 a on je pořád o něco napřed, takže od něj mám stále co nasávat.

Máš ve skateboardingu nějaké vzory?

Chtěl by sis s někým zajezdit v parku? Tak u nás v Čechách mám asi takový dva vzory. Hlavně Tomáše Vintra, kterej jezdí na skejtu už skoro 20 let, pravidelně se účastní zahraničních akcí a několikrát vyhrál mistrovství České republiky. A taky Maxe Habance. Max je momentálně z český skejtové scény asi nejvyšší. Ze zahraničních to jsou asi Brazilec Luan Oliveira a Američan Nyjah Huston. Nyjah je takovej novodobej Tony Hawk. Pravidelně vyhrává X Games a za vzor ho má snad každý, kdo začíná jezdit. Ale v parku bych si chtěl zajezdit třeba s Ryanem Shecklerem nebo Shanem O'Neillem. Hlavně bych chtěl vidět tu atmosféru mezi profikama.

Jakou úroveň vůbec má podle tebe skateboarding v České republice? Před pár lety chtěli skateboardy snad všichni teenageři. Jak je to teď? Nemyslíš, že nejlepší léta skateboardingu jsou už za náma?

Nejlepší doba, kdy všichni teenageři chtěli jezdit na skejtech, je nejspíš za náma, ale úroveň toho, jak Češi v porovnání se světem jezdějí, se neustále zvyšuje. Loni se v Berouně u Prahy jel světový pohár. Kvůli špatnému počasí se neodjelo finále, a tak na konec platily výsledky ze semifinále a právě Maxim Habanec skončil čtvrtý za Christophem Radtkem z Německa, Benjaminem Garciou

z Francie a brazilcem Rogerem Silvou, kterej mimochodem teď jezdí za stejnou značku jako já.

Grand Prix v Berouně se za holky zúčastnila třeba i Leticia Bufoni z Brazílie, která má doma už pěk-

nou sbírku medailí z X Games, takže i po organizační stránce na tom Česko není špatně.

Je tvůj cíl jezdit po závodech, nebo máš radši pohodu s kamarádama, focení a natáčení?

Snažím se jak jezdit jak závody, tak i točit a fotit. Mám rád obojí, důležitý je, že jsou u toho moji kámoši. Závody jsem jel nedávno docela velký, a to Grand Prix Beroun což byl, jak už jsem zmíňoval, světový závod a pak jsem jel například Mystic Skate Cup v Praze, což je taky velký závod.

Kde bys chtěl být za 10 let?

Určitě bych chtěl pořád skejto-

vat a chtěl bych hlavně procestovat co nejvíc zemí, jezdit závody a točit v zahraničí. Takovej největší sen je samozřejmě Kalifornie. To je ráj pro skateboarding, takže tam se chci podívat na 100%.

Přináší s sebou skateboarding nějaká zdravotní rizika?

Paradoxně mi přijde jako mnohem bezpečnější než všelijaké kontaktní sporty. Je to asi jako se vším – je třeba vědět, na co máte a na co ne. Zranit se můžete jen tehdy, pokud přeceníte svoje síly a zbytečně riskujete – to je největší problém začínajících kluků, co se chtějí před ostatními vytáhnout. Dále je pak zásadní nepodcenit vybavení – jezdit bez chráničů a helmy sice vypadá cool, ale rozseká hlava nebo sedřená kolena za tu frajeřinu nestojí a spousta kluků to nakonec pozná samo.

Štěpán Pelán

zdroj fotografií: www.ambassadors.eu

NOVÁ VANA, DO STARÉ ŽIVOTNOSTI, 30 LET
BEZ BOURÁNÍ, BEZ NÁSTRÍKU
MONTÁŽ 2 HODINY
ZÁRUKA 5 LET, ZÁSTĚNY, SANITA
Tel.: 728 153 812
WWW.RENOVO-CZ.EU

PODLAHOVÉ KRYTINY

KOBERCE, LINA, VINYL, PLOVOUCÍ PODLAHY, PARKETY, PODLAHOVÉ KRYTINY, UMĚLÝ TRÁVNÍ KOBEREC VE TŘECH BARVÁCH

NÁŠ SORTIMENT:

dřevěné lišty, latě, hranoly, hranolky, ochranné rohy a prahy

STŘEDISKO POKLÁDKY - tel.: 606 302 156

BNK a.s. Volyňská 189, Strakonice, tel.: 383 328 493

otevírací doba:
po - pá: 8 - 18 • so: 8 - 12

www.bnk-as.cz

www.volkswagen.cz/t-cross

Volkswagen T-Cross.

Pro všechno, čím jste.

Volkswagen T-Cross je pro každého, kdo potřebuje víc, než jedno auto. Nabízí kompaktní design, dynamické jízdní vlastnosti a k tomu flexibilní vnitřní prostor. Díky posuvné zadní řadě sedadel a sklopnému sedadlu spolujezdce zvládnete naložit vše, co potřebujete k práci i na své koníčky.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu T-Cross: 4,9–5,1 l/100 km, 111–115 g/km. Vybavený model může obsahovat prvky příplatkové výbavy.

Volkswagen

Autorizovaný prodejce Volkswagen Auto Strakonice, spol. s r.o.

Písecká 513, 368 01 Strakonice, tel.: 383 311 828, fax: 383 311 828, e-mail: info@auto-strakonice.cz, www.auto-strakonice.cz